Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 20. januára 2016 [1]

Vec C-25/15

Trestné konanie
proti
Istvánovi Baloghovi

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Budapest Környéki Törvényszék (Obvodný súd Budapešť, Maďarsko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Justičná spolupráca v trestných veciach — Právo na tlmočenie a preklad — Smernica 2010/64/EÚ — Pôsobnosť — Pojem ‚trestné konanie' — Konanie stanovené v členskom štáte, ktorého predmetom je uznanie rozhodnutia v trestnej veci, ktoré vydal súd iného členského štátu — Náklady spojené s prekladom rozhodnutia — Rámcové rozhodnutie 2009/315/SVV — Rozhodnutie 2009/316/SVV — Európsky informačný systém registrov trestov (ECRIS)"

1. Prejednávaným návrhom na začatie prejudiciálneho konania Budapest Környéki Törvényszék (Obvodný súd Budapešť, Maďarsko) vyzýva Súdny dvor, aby podal výklad článku 1 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní [2].

2. Tento návrh bol podaný v konaní vedenom na vnútroštátnom súde, ktoré sa týka uznania účinkov právoplatného rozsudku, ktorý vydal súd iného členského štátu, konkrétne Rakúskej republiky, v Maďarsku, pričom týmto rozsudkom bol pánovi Baloghovi uložený trest odňatia slobody za spáchanie trestného činu, ako aj povinnosť nahradiť trovy konania.

3. Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt, Rakúsko) rozsudkom z 13. mája 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. októbra 2014 [3], odsúdil pána Balogha, ktorý je maďarským štátnym príslušníkom, na trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov a 6 mesiacov za kvalifikovaný trestný čin krádeže vlámaním a zaviazal ho na náhradu trov konania. Pán Balogh sa nachádza vo väzbe v Rakúsku, kde si musí do 24. decembra 2017 odpykať svoj trest.

4. Z diskusií, ktoré sa uskutočnili v konaní na Súdnom dvore, a najmä z informácií, ktoré poskytla rakúska vláda, vyplynulo, že Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt) 15. septembra 2014 zaslal základné údaje o rozsudku vydanom proti pánovi Baloghovi rakúskemu úradu, ktorý vedie register trestov (österreichisches Strafregisteramt), pričom v súlade s rozhodnutím Rady

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ú. v. EÚ L 280, s. 1.

3 — Rakúska vláda však vo svojich pripomienkach uvádza, že rozsudok, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), nadobudol právoplatnosť 5. septembra 2014.

2009/316/SVV zo 6. apríla 2009 o zriadení Európskeho informačného systému registrov trestov (ECRIS) podľa článku 11 rámcového rozhodnutia 2009/315/SVV[4] uviedol kód stanovený Európskym informačným systémom registrov trestov (ECRIS), ktorý zodpovedá trestným činom, za ktoré bol pán Balogh odsúdený.

5. Dňa 21. septembra 2014[5] rakúsky úrad, ktorý vedie register trestov, ako rakúsky ústredný orgán v zmysle článku 3 rámcového rozhodnutia Rady 2009/315/SVV z 26. februára 2009 o organizácii a obsahu výmeny informácií z registra trestov medzi členskými štátmi[6] v súlade s povinnosťou stanovenou v článku 4 ods. 2 prvom pododseku tohto rámcového rozhodnutia informoval maďarský ústredný orgán, a to Ústredný úrad pre administratívne a elektronické verejné služby (Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala) o rozsudku v elektronickej forme stanovenej v rámci ECRIS.

6. Maďarské ministerstvo spravodlivosti (magyar Igazságügyi Minisztérium) následne oznámilo Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), že tento súd mu musí doručiť rozsudok na účely uznania jeho účinnosti v Maďarsku. Ďalej uviedlo, že cudzí rozsudok, ktorý bol uznaný v Maďarsku, je rovnocenný vnútroštátnemu odsúdeniu, ktoré sa eviduje v registri trestov.

7. V rámci tohto osobitného konania o uznávaní cudzích rozsudkov upraveného maďarským právom, pre ktoré je príslušným súdom Budapest Környéki Törvényszék (Obvodný súd Budapešť), sa tento súd pýta, či pánovi Baloghovi možno uložiť povinnosť nahradiť náklady spojené s prekladom rozsudku, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt).

8. V nasledujúcich bodoch týchto návrhov sú uvedené relevantné ustanovenia maďarského práva.

9. § 46 zákona č. XXXVIII z roku 1996 o medzinárodnej právnej pomoci v trestných veciach (a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény) znie takto:

„1. Ministrovi spravodlivosti sa doručujú oznámenia umožňujúce uznať účinnosť cudzieho rozsudku, ako aj žiadosti zahraničných orgánov o presun výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s pozbavením osobnej slobody, zhabania veci alebo zhabania majetku alebo opatrenia spočívajúceho v definitívnom zabránení prístupu k elektronickým údajom a – pokiaľ § 2 tohto zákona nezakazuje vyhovieť im – minister spravodlivosti ich zašle príslušnému súdu. Fővárosi Törvényszék [(Súd Budapešť)] je vecne a miestne príslušný overiť, či sú splnené podmienky výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s pozbavením osobnej slobody, zhabania veci alebo zhabania majetku alebo opatrenia spočívajúceho v definitívnom zabránení prístupu k elektronickým údajom, ktoré stanovuje tento zákon.

…

3. Pokiaľ tento zákon nestanovuje niečo iné, súdne konanie sa spravuje všeobecnými pravidlami kapitoly XXIX [zákona č. XIX z roku 1998, ktorým sa schvaľuje trestný poriadok (a büntetőeljárásról szóló 1998 évi XIX. Törvény, ďalej len ‚trestný poriadok')], ktorá sa týka osobitných konaní – s výnimkou § 555 ods. 2 písm. b) a d).“

10. § 48 zákona o medzinárodnej právnej pomoci v trestných veciach navyše stanovuje:

„1. Súd je pri rozhodovaní viazaný skutkovým stavom, ktorý zistil cudzí súd.

4 — Ú. v. EÚ L 93, s. 33.

5 — Rakúska vláda uviedla tento dátum na pojednávaní, zatiaľ čo vo svojich písomných pripomienkach uviedla dátum 19. septembra 2014.

6 — Ú. v. EÚ L 93, s. 23.

2. Súd v konaní, ktoré vedie, určí, aké právne následky sa podľa maďarského práva spájajú s odsúdením. Ak trest alebo opatrenie uložené rozsudkom cudzieho súdu nie sú úplne zlučiteľné s maďarským právom, súd vo svojom rozhodnutí určí, aký trest alebo aké opatrenie sa má uplatniť podľa maďarského práva, pričom zabezpečí, aby tento trest alebo toto opatrenie čo najviac zodpovedali trestu alebo opatreniu, ktoré uložil cudzí súd, a – v prípade žiadosti o výkon – rozhodne o výkone trestu alebo opatrenia.

3. Pri určovaní trestu alebo opatrenia, ktoré sa majú uplatniť, je potrebné vychádzať z maďarského práva v čase spáchania trestného činu; ak z maďarského práva uplatniteľného v čase určenia trestu alebo opatrenia, ktoré sa majú uplatniť, vyplýva, že daný skutok už nie je trestným činom alebo že zaň treba uložiť miernejší trest, treba použiť túto novú právnu úpravu.“

11. § 9 ods. 1 trestného poriadku stanovuje, že jazykom trestného konania je maďarský jazyk.

12. V súlade s § 338 ods. 1 trestného poriadku súd zaviaže obžalovaného na náhradu trov trestného konania, ak rozhodne, že je vinný alebo zodpovedný za spáchanie trestného činu. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na trovy trestného konania, ktoré má podľa zákona nahradiť iná osoba. § 338 ods. 2 trestného poriadku stanovuje, že obžalovaného možno zaviazať len na náhradu trov trestného konania vzniknutých v súvislosti so skutkom alebo jedným zo skutkov, vo vzťahu ku ktorým bola určená jeho vina alebo zodpovednosť. Obžalovaného nemožno zaviazať na náhradu trov konania, ktoré vznikli zbytočne, pokiaľ neboli spôsobené jeho nedbanlivosťou.

13. Podľa § 339 ods. 1 trestného poriadku trovy konania, ktoré nie je povinný nahradiť obžalovaný, znáša štát.

14. Podľa § 555 ods. 1 trestného poriadku sa v osobitných konaniach uplatňujú ustanovenia tohto zákona, pokiaľ ustanovenia uvedené v kapitole upravujúcej tieto konania nestanovujú niečo iné.

15. § 555 ods. 2 písm. j) trestného poriadku stanovuje, že obžalovaný znáša trovy osobitného trestného konania, pokiaľ bol zaviazaný na náhradu trov hlavného trestného konania.

16. Vnútroštátny súd uvádza, že v maďarskom práve takzvané osobitné konania riešia po vydaní právoplatného rozsudku o hlavnej trestnej otázke vedľajšie trestné otázky úzko spojené s hlavnou otázkou. Inak povedané, sú to vedľajšie zjednodušené konania.

17. Vnútroštátny súd tiež uvádza, že osobitné konanie, o ktoré ide vo veci samej, nemá za následok nové odsúdenie, ale sa v ňom len uzná, že rozsudok, ktorý vydal cudzí súd, má rovnakú hodnotu, ako keby ho vydal maďarský súd.

18. Keďže rozsudok, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), je vyhotovený v nemeckom jazyku, vnútroštátny súd sa domnieva, že v tomto osobitnom konaní musí zabezpečiť jeho preklad do jazyka konania, ktorým je maďarský jazyk. V tejto súvislosti spresňuje, že v Maďarsku patria náklady na preklad k trovám trestného konania.

19. Vnútroštátny súd poukazuje na to, že pokiaľ ide o náhradu nákladov na preklad ako trov trestného konania, v Maďarsku vznikli dva rozdielne prístupy.

20. Podľa prvého prístupu z ustanovení smernice 2010/64 vyplýva, že náklady na preklad súvisiace s uznaním účinnosti cudzieho rozsudku predstavujú trovy trestného konania, ktoré znáša štát. Na základe článku 1 ods. 1 tejto smernice, v ktorom sa uvádza, že touto smernicou sa stanovujú pravidlá týkajúce sa práva na tlmočenie a preklad najmä v trestnom konaní, sa konkrétne trestné konanie má chápať tak, že je ním aj osobitné konanie.

21. Vnútroštátne predpisy, ktoré ukladajú osobe, ktorá bola zaviazaná na náhradu trov hlavného konania, povinnosť nahradiť trovy osobitného konania, ktoré súvisia s nákladmi na preklad, by sa preto nemali uplatniť.

22. Treba teda použiť § 9 trestného poriadku, podľa ktorého obvinený, ktorý je maďarským štátnym príslušníkom, má právo používať svoj materinský jazyk, takže štát by mal znášať náklady na preklad cudzieho rozsudku v rámci osobitného uznávacieho konania. Okrem toho pravidlo, že náklady na preklad znáša na základe § 339 ods. 1 trestného poriadku štát, platí aj pri uznaní účinnosti cudzieho rozsudku.

23. Druhý prístup, ktorý sa uplatňuje v Maďarsku, je založený na konštatovaní, že preklad cudzieho rozsudku do maďarského jazyka, ktorý je nevyhnutný na vedenie osobitného konania o uznaní tohto rozsudku, nijako nesúvisí s právom na používanie materinského jazyka. Obžalovaný by teda mal znášať náklady na preklad súvisiace s týmto osobitným konaním. Keďže konanie vedené v zahraničí je v prejednávanom prípade hlavným konaním v zmysle § 555 ods. 2 písm. j) trestného poriadku a cudzí súd zaviazal obžalovaného na náhradu trov trestného konania, obžalovaný musí znášať všetky trovy konania, vrátane trov osobitného konania.

24. Keďže Budapest Környéki Törvényszék (Obvodný súd Budapešť) považoval za potrebné opýtať sa Súdneho dvora na výklad smernice 2010/64, rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa znenie článku 1 ods. 1 smernice [2010/64/EÚ], podľa ktorého ‚touto smernicou sa stanovujú pravidlá týkajúce sa práva na tlmočenie a preklad v trestnom konaní a konaní týkajúcom sa výkonu európskeho zatýkacieho rozkazu', vykladať v tom zmysle, že maďarské súdy musia uplatňovať túto smernicu tiež v osobitnom konaní [kapitola XXIX trestného poriadku], to znamená, že treba vychádzať z toho, že pojem ‚trestné konanie' uvedený v tomto ustanovení zahŕňa osobitné konania, ktoré upravuje maďarské právo, alebo sa tento pojem má chápať výlučne ako konanie, ktoré sa končí právoplatným rozhodnutím o trestnej zodpovednosti obvineného?“

I – **Moja analýza**

25. Svojím návrhom na začatie prejudiciálneho konania žiada vnútroštátny súd o výklad smernice 2010/64, pričom v podstate chce vedieť, či táto smernica bráni vnútroštátnej praxi, ktorá spočíva v tom, že maďarskému štátnemu príslušníkovi odsúdenému v inom členskom štáte na trest odňatia slobody sa uloží povinnosť nahradiť náklady na preklad trestného rozsudku v rámci osobitného konania o uznávaní cudzích rozsudkov.

26. Skôr než preskúmam problém súvisiaci s prekladom rozsudku, ktorý vydal súd iného členského štátu, v rámci osobitného uznávacieho konania, ktoré existuje v maďarskom práve, je potrebné spresniť, že odsúdený, akým je pán Balogh, má za podmienok stanovených článkom 3 smernice 2010/64 právo, aby rozsudok, ktorý voči nemu vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), bol preložený do maďarského jazyka.

27. Podľa článku 1 ods. 2 tejto smernice sa totiž právo na tlmočenie a preklad v trestnom konaní „vzťahuje na osoby od chvíle, keď sa od príslušných orgánov členského štátu… dozvedia, že sú podozrivé alebo obvinené zo spáchania trestného činu, až do ukončenia konania, čo znamená konečné rozhodnutie o otázke, či podozrivé alebo obvinené osoby spáchali trestný čin, pričom sa v prípade potreby vzťahuje aj na odsúdenie a rozhodnutie o každom opravnom prostriedku“.

28. Pokiaľ ide konkrétnejšie o právo na preklad, článok 3 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje, že členské štáty musia zabezpečiť, „aby sa podozrivým alebo obvineným osobám, ktoré nerozumejú jazyku dotknutého trestného konania, v primeranom čase poskytol písomný preklad všetkých dokumentov, ktoré sú základné na zabezpečenie toho, aby boli schopné uplatniť svoje právo na obhajobu a zaručenie spravodlivého procesu“.

29. Podľa odôvodnenia 30 smernice 2010/64 „na zaručenie spravodlivého procesu je potrebné, aby sa základné dokumenty alebo aspoň ich relevantné časti pre podozrivé alebo obvinené osoby prekladali v súlade s touto smernicou. Určité dokumenty by sa mali na tento účel vždy považovať za základné, a preto by sa mali preložiť, napríklad každé rozhodnutie, ktorým sa osoba pozbavuje osobnej slobody, každé obvinenie alebo obžaloba a každý rozsudok“.

30. Toto odôvodnenie je konkretizované v článku 3 ods. 2 tejto smernice, podľa ktorého „medzi základné dokumenty patrí každé rozhodnutie, ktorým sa osoba pozbavuje osobnej slobody, každá obžaloba alebo obvinenie a každý rozsudok“.

31. Z článku 3 ods. 1 a 2 uvedenej smernice teda vyplýva zásada, že rozsudok, aký Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt) vydal voči pánovi Baloghovi, sa má písomne preložiť.

32. Prostredníctvom žiadosti o vysvetlenie založenej na článku 101 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora bol Budapest Környéki Törvényszék (Obvodný súd Budapešť) vyzvaný, aby spresnil, či rozsudok, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), bol v Rakúsku ako základný dokument v zmysle článku 3 ods. 2 smernice 2010/64 preložený do jazyka odsúdeného a prípadne či mu bol doručený v tomto jazyku.

33. Vnútroštátny súd vo svojej odpovedi z 21. októbra 2015 uviedol, že podľa jeho informácií rozsudok, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), nebol preložený, a preto ani nebol doručený pánovi Baloghovi. Spresnil však, že pojednávanie sa uskutočnilo za účasti maďarského tlmočníka.

34. Podľa údajov, ktoré v tejto súvislosti uviedla rakúska vláda na pojednávaní, však rozsudok, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), bol preložený do maďarského jazyka, a to ústne na konci pojednávania konanom na tomto súde a následne v písomnej forme. Tento písomný preklad predmetného rozsudku bol k dispozícii v auguste 2015 a bol doručený pánovi Baloghovi.

35. Z týchto údajov teda vyplýva, že právo pána Balogha na preklad rozsudku, ktorý bol voči nemu vydaný, stanovené v článku 3 smernice 2010/64 bolo dodržané.

36. Po objasnení tejto otázky poukazujem na to, že preklad rozsudku, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), do maďarského jazyka, ktorý chce zabezpečiť vnútroštátny súd, slúži na uskutočnenie osobitného konania v maďarskom práve, ktorého cieľom je uznanie účinnosti rozsudkov vydaných v iných členských štátoch v maďarskom právnom poriadku.

37. Tak ako maďarská a rakúska vláda a Európska komisia zastávam názor, že toto konanie vybočuje z pôsobnosti smernice 2010/64, ako je vymedzená v článku 1 ods. 2 tejto smernice. Okrem toho sa domnievam, že zákonnosť uvedeného konania z hľadiska iných noriem práva Únie je v každom prípade sporná. Problematika, na ktorú upozorňuje vnútroštátny súd, sa teda podľa môjho názoru nemá preskúmať z pohľadu tejto smernice.

38. Navyše pripomínam, že „okolnosť, že vnútroštátny súd po formálnej stránke položil prejudiciálnu otázku s odkazom na určité ustanovenia práva Únie, nebráni tomu, aby Súdny dvor poskytol tomuto súdu všetky prvky výkladu, ktoré môžu byť užitočné na rozhodnutie veci, ktorú prejednáva, či už na ne v texte svojich otázok odkázal, alebo nie. V tejto súvislosti prináleží Súdnemu dvoru, aby zo všetkých skutočností, ktoré uviedol vnútroštátny súd, a najmä z odôvodnenia rozhodnutia vnútroštátneho súdu

zistil ustanovenia práva Únie, ktoré si so zreteľom na predmet sporu vyžadujú výklad“ [7]. Tak písomné, ako aj ústne pripomienky, ktoré boli predložené Súdnemu dvoru v tomto konaní, v širšom zmysle umožnili zistiť relevantné ustanovenia práva Únie na poskytnutie užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu.

39. Maďarská vláda spresňuje, že v konaní upravenom v § 46 a 48 zákona o medzinárodnej právnej pomoci v trestných veciach maďarský súd neposudzuje skutkový stav ani mieru trestnej zodpovednosti (v tomto smere je totiž viazaný cudzím rozsudkom), ale prispôsobuje právny následok určený v cudzom rozsudku tak, aby bol v súlade s maďarským právnym poriadkom, čo znamená, že nejde o uloženie novej trestnoprávnej sankcie, ale o splnenie procesnej podmienky, ktorá je nevyhnutným predpokladom uznania a výkonu cudzieho rozsudku, ako aj trestnoprávnej sankcie uloženej v tomto rozsudku v Maďarsku. V konaní o uznávaní cudzích rozsudkov sa teda sankcia uložená v cudzom rozsudku len formálne prispôsobí tak, aby bola v súlade s maďarským právom. Vzhľadom na túto skutočnosť je preklad cudzieho rozsudku do maďarského jazyka nástrojom súdneho konania, ktorý je nevyhnutný na jeho uznanie.

40. Ako Komisia poznamenala vo svojich písomných pripomienkach, toto osobitné konanie je zrejme podobné konaniu o vyhlásení rozhodnutia za vykonateľné, čo potvrdili diskusie uskutočnené na pojednávaní. Treba teda konštatovať, že uvedené osobitné konanie je samo osebe v rozpore s článkom 82 ods. 1 prvým odsekom ZFEÚ, podľa ktorého je justičná spolupráca v trestných veciach v Európskej únii založená na zásade vzájomného uznávania rozsudkov a iných justičných rozhodnutí.

41. Tak z odpovede vnútroštátneho súdu na žiadosť Súdneho dvora o vysvetlenie [8], ako aj z diskusií uskutočnených počas pojednávania na Súdnom dvore vyplynulo, že maďarské orgány systematicky uskutočňujú predmetné osobitné konanie na účely uznania platnosti a účinnosti cudzích rozsudkov v maďarskom práve. Spor vo veci samej konkrétne svedčí o tom, že maďarské orgány uskutočňujú toto osobitné konanie bez ohľadu na výkon trestu v Maďarsku alebo zohľadnenie takého rozsudku v trestnom konaní, ktoré prebieha v tomto členskom štáte. V prejednávanej veci sa teda neuplatní rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii [9] ani rámcové rozhodnutie Rady 2008/675/SVV z 24. júla 2008 o zohľadňovaní odsúdení v členských štátoch Európskej únie v novom trestnom konaní [10].

42. Zaznamenanie odsudzujúceho rozsudku, ktorý vydal súd iného členského štátu, do maďarského registra trestov je navyše podmienené predchádzajúcim uskutočnením osobitného uznávacieho konania, v ktorom sa podľa vnútroštátneho súdu vyžaduje, aby tento súd zabezpečil preklad rakúskeho rozsudku do maďarského jazyka.

43. Ako však ukážem ďalej, tento postup je v rozpore s európskym mechanizmom výmeny informácií z registra trestov medzi členskými štátmi zavedeným rámcovým rozhodnutím 2009/315 a rozhodnutím 2009/316.

7 — Pozri najmä rozsudok Essent Energie Productie (C-91/13, EU:C:2014:2206, bod 36 a citovanú judikatúru).

8 — Súdny dvor na základe článku 101 svojho rokovacieho poriadku vyzval Budapest Környéki Törvényszék (Obvodný súd Budapešť), aby spresnil, či rozsudok, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), bol zaslaný maďarským orgánom len na účely jeho zaznamenania do registra trestov odsúdeného, alebo aj na účely výkonu trestu v Maďarsku. Vnútroštátny súd v tejto súvislosti odpovedal, že ministerstvo spravodlivosti (Igazságügyi Minisztérium) vo svojej žiadosti z 1. októbra 2014 oznámilo Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), že tento súd mu musí doručiť rozsudok na účely uznania jeho účinnosti v Maďarsku. Ďalej uviedlo, že cudzí rozsudok, ktorý bol uznaný v Maďarsku, je rovnocenný vnútroštátnemu odsúdeniu, ktoré sa eviduje v registri trestov.

9 — Ú. v. EÚ L 327, s. 27.

10 — Ú. v. EÚ L 220, s. 32.

44. Z týchto dvoch aktov totiž vyplýva, že zaznamenanie rozsudku, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), do maďarského registra trestov sa nemá vykonať v osobitnom uznávacom konaní, aké upravuje maďarské právo, ale priamo na základe oznámenia odsudzujúceho členského štátu uskutočneného v rámci ECRIS. Zaslanie rozsudku ani jeho preklad v zásade nie sú potrebné.

45. Rámcové rozhodnutie 2009/315 prispieva k dosiahnutiu cieľov stanovených v opatrení 3 programu opatrení určených na vykonávanie zásady vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach [11], ktorý prijala Rada Európskej únie 29. novembra 2000 v súlade so závermi zo zasadnutia Európskej rady v Tampere 15. a 16. októbra 1999. Opatrenie 3 tohto programu totiž vyzýva na vypracovanie štandardného formulára žiadosti o informácie z registra trestov, preloženého do všetkých úradných jazykov Únie. Cieľom použitia štandardných formulárov je uľahčiť vzájomnú právnu pomoc v trestných veciach. [12]

46. Ako sa uvádza v odôvodnení 9 rámcového rozhodnutia 2009/315, toto rámcové rozhodnutie má „nahradiť článok 22 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach[, podpísaného 20. apríla 1959 v Štrasburgu]. Okrem povinnosti odsudzujúceho členského štátu poskytnúť členskému štátu, ktorého je dotknutá osoba štátnym príslušníkom, informácie o odsúdeniach jeho štátnych príslušníkov, ktoré toto rámcové rozhodnutie obsahuje a ďalej vymedzuje, sa tiež zavádza povinnosť členského štátu, ktorého je dotknutá osoba štátnym príslušníkom, uchovávať takto poskytnuté informácie, aby tento štát mohol poskytnúť úplnú odpoveď na žiadosti iných členských štátov o informácie“.

47. Rámcové rozhodnutie 2009/315 tak napráva funkčné nedostatky systému zavedeného Európskym dohovorom o vzájomnej pomoci v trestných veciach, a to nezrozumiteľnosť informácií, ktoré boli prípadne poskytnuté. Táto nezrozumiteľnosť mohla čiastočne vyplývať z ťažkostí s prekladom. [13]

48. Cieľom tohto rámcového rozhodnutia je teda zlepšiť obeh informácií zavedením počítačového systému. Cieľom každého systému výmeny informácií o odsúdeniach musí byť, aby konečný užívateľ mohol prostredníctvom svojho vnútroštátneho registra trestov vo veľmi krátkom čase v zabezpečenej elektronickej podobe získať úplné a ľahko zrozumiteľné informácie o odsúdeniach určitej osoby vynesených na území Únie. Použitie štandardného európskeho formátu uznaného všetkými členskými štátmi, ktorý spočíva na používaní kódov, uľahčuje preklad vymieňaných informácií, a teda zabezpečuje, aby im každý mohol porozumieť.

49. Ako sa uvádza v odôvodnení 17 rámcového rozhodnutia 2009/315, „zlepšenie obehu informácií o odsúdeniach bude zbytočné, ak tieto informácie nebudú pre členský štát, ktorý ich prijíma, zrozumiteľné. Vzájomnú zrozumiteľnosť informácií je možné zlepšiť vytvorením ‚štandardného európskeho formátu‘, ktorý umožní výmenu informácií v jednotnej elektronickej forme, ktorá sa dá ľahko strojovo preložiť“. Z tohto odôvodnenia vyplýva, že „informácie o odsúdeniach zaslané odsudzujúcim členským štátom by sa mali zasielať v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov tohto členského štátu“.

50. Účelom rámcového rozhodnutia 2009/315 je podľa jeho článku 1 písm. a) vymedziť spôsoby, akými odsudzujúci členský štát poskytuje informácie o tomto odsúdení členskému štátu, ktorého je odsúdený štátnym príslušníkom. Podľa článku 1 písm. c) tohto rámcového rozhodnutia je tiež jeho účelom „ustanoviť rámec, ktorý umožní vytvoriť a vyvíjať počítačový systém výmeny informácií o odsúdeniach medzi členskými štátmi“.

11 — Ú. v. ES C 12, 2001, s. 10.

12 — Pozri odôvodnenia 2 a 3 tohto rámcového rozhodnutia.

13 — Pozri body 11 a 14 *Bielej knihy Komisie o výmene informácií o odsúdeniach a ich účinkoch v Európskej únii* [KOM(2005) 10 v konečnom znení].

51. Článok 4 ods. 1 uvedeného rámcového rozhodnutia stanovuje, že „každý členský štát prijme potrebné opatrenia, aby sa ku všetkým odsúdeniam vyneseným na jeho území pri ich zaznamenávaní do jeho registra trestov pripojil údaj o štátnej príslušnosti alebo štátnych príslušnostiach odsúdeného, ak ide o štátneho príslušníka iného členského štátu“.

52. Článok 4 ods. 2 prvý pododsek rámcového rozhodnutia 2009/315 stanovuje, že „ústredný orgán odsudzujúceho členského štátu informuje čo najskôr ústredné orgány ostatných členských štátov o všetkých odsúdeniach štátnych príslušníkov týchto ostatných členských štátov vynesených na jeho území tak, ako sú zaznamenané v registri trestov“.

53. Túto informačnú povinnosť odsudzujúceho členského štátu dopĺňa povinnosť členského štátu, ktorého je osoba štátnym príslušníkom, uchovávať poskytnuté informácie v súlade s článkom 5 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia.

54. Článok 11 ods. 4 uvedeného rámcového rozhodnutia navyše stanovuje, že Rada prijme opatrenia, ktorých účelom je podľa písmena a) tohto odseku najmä „vymedzenie všetkých prostriedkov uľahčujúcich zrozumiteľnosť poskytovaných informácií a ich strojový preklad“.

55. Ako vyplýva z článku 1 prvého odseku rozhodnutia 2009/316, týmto rozhodnutím sa zriaďuje ECRIS. Podľa článku 3 ods. 1 tohto rozhodnutia ide o „decentralizovaný systém informačných technológií založený na databázach registrov trestov v jednotlivých členských štátoch“.

56. V odôvodnení 6 citovaného rozhodnutia sa uvádza, že jeho „účelom… je vykonanie rámcového rozhodnutia 2009/315… s cieľom vybudovať a vyvinúť počítačový systém výmeny informácií o odsúdeniach medzi členskými štátmi. Takýto systém by mal umožniť poskytnúť informácie o odsúdení v takej podobe, ktorá je ľahko zrozumiteľná. Preto by sa mal vytvoriť normalizovaný formát umožňujúci vymieňať informácie jednotným, elektronickým a strojovo ľahko preložiteľným spôsobom a zároveň by sa mali prijať akékoľvek ďalšie opatrenia na organizáciu a uľahčovanie elektronických výmen informácií o odsúdeniach medzi ústrednými orgánmi členských štátov“.

57. Ako konkrétne vyplýva z odôvodnenia 12 rozhodnutia 2009/316, „referenčné tabuľky kategórií trestných činov a kategórií trestov a opatrení uvedených v tomto rozhodnutí by mali uľahčiť automatický preklad a umožniť vzájomné porozumenie informácií prenášaných pomocou systému kódov“.

58. V tomto zmysle článok 4 ods. 1 prvý pododsek uvedeného rozhodnutia stanovuje, že „pri prenose informácií v súlade s článkom 4 ods. 2 a 3 a článkom 7 rámcového rozhodnutia 2009/315…, ktoré sa týkajú názvu alebo právnej klasifikácie trestného činu a príslušných právnych ustanovení, členské štáty uvedú zodpovedajúci kód pre každý trestný čin uvedený v odovzdávaných informáciách, ako sa ustanovuje v tabuľke trestných činov v prílohe A“.

59. Článok 4 ods. 2 prvý pododsek rozhodnutia 2009/316 rovnako stanovuje, že „pri prenose informácií v súlade s článkom 4 ods. 2 a 3 a článkom 7 rámcového rozhodnutia 2009/315…, ktoré sa týkajú obsahu odsúdenia, najmä trestu, ako aj akýchkoľvek doplnkových trestov a opatrení, ochranných opatrení a následných rozhodnutí, ktorými sa mení výkon trestu, členské štáty uvedú zodpovedajúci kód pre každý trest a opatrenie uvedené v odovzdávaných informáciách, ako sa ustanovuje v tabuľke trestov a opatrení v prílohe B“.

60. Tieto opatrenia umožňujú uľahčiť výmenu informácií medzi členskými štátmi a zároveň zabezpečujú ich vzájomné porozumenie.

61. Ako rakúska vláda veľmi jasne uviedla na pojednávaní, osobitné konanie o uznávaní rozsudkov vydaných v iných členských štátoch, ktoré uskutočňujú maďarské orgány, nie je zlučiteľné s mechanizmom zavedeným rámcovým rozhodnutím 2009/315 a rozhodnutím 2009/316. Tieto rozhodnutia tiež nestanovujú, že rozsudky v trestných veciach, ktoré tvoria základ výmeny informácií o odsúdeniach, sa majú preložiť.

62. Po prvé také preklady rozsudkov nie sú potrebné. Vďaka používaniu normalizovaných kódov a jednotnému komunikačnému formátu sa totiž informácie o odsúdeniach poskytujú v ľahko zrozumiteľnej forme, ktorá umožňuje vykonať strojový preklad. To postačuje na účely zaznamenania odsúdenia do registra trestov členského štátu, ktorého je osoba štátnym príslušníkom.

63. Po druhé za okolností, o aké ide vo veci samej, preklad rozsudku, ktorý bol vydaný v inom členskom štáte, nie je prípustný. Ako totiž bolo uvedené, cieľom rámcového rozhodnutia 2009/315 je podporiť výmenu informácií o odsúdeniach medzi členskými štátmi. Vzájomná právna pomoc v oblasti poskytovania informácií z vnútroštátnych registrov trestov navyše musí byť usporiadaná rýchlo a účinne. Inak povedané, čas, ktorý uplynie medzi zaznamenaním odsúdenia do registra trestov členského štátu, v ktorom sa uskutočnilo trestné konanie, a jeho zaznamenaním do registra trestov členského štátu, ktorého je odsúdený štátnym príslušníkom, musí byť čo najkratší. Z tohto hľadiska by bolo v rozpore s týmto cieľom rýchlosti, ak by záznamu odsúdenia pána Balogha do maďarského registra trestov musel predchádzať preklad rozsudku, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt). Zjednodušenie a zrýchlenie výmeny informácií, ktoré má zabezpečiť rámcové rozhodnutie 2009/315, by tak boli ohrozené.

64. Je pravda, že rámcové rozhodnutie 2009/315 počíta s možnosťou, že členský štát odsúdenia bude musieť poskytnúť členskému štátu, ktorého je osoba štátnym príslušníkom, doplňujúce informácie. Článok 4 ods. 4 tohto rámcového rozhodnutia totiž stanovuje, že „každý členský štát, ktorý poskytol informácie podľa odsekov 2 a 3, ústrednému orgánu členského štátu, ktorého je osoba štátnym príslušníkom, *na jeho žiadosť v jednotlivých prípadoch zašle kópiu odsúdení* a následných opatrení, ako aj akékoľvek iné relevantné informácie, aby mu umožnil posúdiť, či si vyžadujú opatrenia na vnútroštátnej úrovni“ [14].

65. Zo samotného znenia tohto ustanovenia však vyplýva, že zasielanie rozsudkov v rámci systému výmeny informácií z registra trestov zavedeného rámcovým rozhodnutím 2009/315 je upravené tak, že musí mať výnimočnú povahu. Ako som uviedol vyššie, systematické zasielanie rozsudkov by totiž bolo v rozpore s cieľom tohto rámcového rozhodnutia, ktorým je uľahčiť výmenu informácií z registra trestov medzi členskými štátmi. Maďarské orgány pritom v rámci svojho osobitného uznávacieho konania systematicky žiadajú súdy ostatných členských štátov o doručenie odsudzujúcich rozsudkov. Maďarská vláda navyše neuviedla osobitné dôvody, na základe ktorých v konkrétnom prípade, o ktorý ide vo veci samej, požiadala Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt) o doručenie rozsudku, ktorý tento súd vydal. Táto žiadosť bola práve naopak odôvodnená automatickým uplatnením osobitného konania o uznávaní cudzích rozsudkov. Prax maďarských orgánov teda nemožno považovať za odôvodnenú v zmysle článku 4 ods. 4 rámcového rozhodnutia 2009/315.

66. Doručenie rozsudku, ktorý vydal Landesgericht Eisenstadt (Krajinský súd Eisenstadt), teda v rámci ECRIS nebolo potrebné ani prípustné. Z tohto konštatovania *a fortiori* vyplýva, že pánovi Baloghovi nemožno uložiť povinnosť nahradiť náklady, ktoré by vnútroštátny súd vynaložil na zabezpečenie prekladu takého rozsudku.

14 — Kurzívou zvýraznil generálny advokát.

67. Na základe všetkých vyššie uvedených úvah teda navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázku vnútroštátneho súdu tak, že článok 1 ods. 1 a 2 a článok 3 ods. 1 a 2 smernice 2010/64 sa majú vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahujú na situáciu, o akú ide vo veci samej, keď súd jedného členského štátu vo vnútroštátnom konaní o uznávaní účinnosti cudzích rozsudkov zamýšľa zabezpečiť preklad rozsudku, ktorý vydal súd iného členského štátu, do jazyka konania prvého uvedeného štátu. Článok 4 ods. 2 a článok 5 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2009/315, ako aj rozhodnutie 2009/316 sa navyše majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby zaznamenanie odsúdenia vyneseného súdom jedného členského štátu do registra trestov iného členského štátu bolo podmienené predchádzajúcim uskutočnením takého konania.

II – **Návrh**

68. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem odpovedať na prejudiciálnu otázku, ktorú položil Budapest Környéki Törvényszék (Obvodný súd Budapešť), takto:

Článok 1 ods. 1 a 2 a článok 3 ods. 1 a 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/64/EÚ z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní sa majú vykladať v tom zmysle, že sa nevzťahujú na situáciu, o akú ide vo veci samej, keď súd jedného členského štátu vo vnútroštátnom konaní o uznávaní účinnosti cudzích rozsudkov zamýšľa zabezpečiť preklad rozsudku, ktorý vydal súd iného členského štátu, do jazyka konania prvého uvedeného štátu.

Článok 4 ods. 2 a článok 5 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2009/315/SVV z 26. februára 2009 o organizácii a obsahu výmeny informácií z registra trestov medzi členskými štátmi, ako aj rozhodnutie Rady 2009/316/SVV zo 6. apríla 2009 o zriadení Európskeho informačného systému registrov trestov (ECRIS) podľa článku 11 rámcového rozhodnutia 2009/315/SVV sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby zaznamenanie odsúdenia vyneseného súdom jedného členského štátu do registra trestov iného členského štátu bolo podmienené predchádzajúcim uskutočnením takého konania.